

تجليات النوستالجيا الذاتية في شعر هيمن موكرياني

تجليات النوستالجيا الذاتية في شعر هيمن موكرياني
رهوند حمه جزا قاضي

rawand.jaza@uoh.edu.iq

قسم اللغة الكردية، كلية تربية شارزور، جامعة حلبجة، حلبجة، إقليم كردستان، العراق.

درسيم سعيد شريف

darsim.saeed@koyauniversity.org

قسم الحاسوب، كلية العلوم والصحة، جامعة كوية، كوية، إقليم كردستان، العراق.

يادكار صلاح إبراهيم

yadqarsalah870@gmail.com

المديرية العامة لتربية حلبجة، حلبجة، إقليم كردستان، العراق.

الكلمات المفتاحية: النوستالجيا الذاتية، هيمن موكرياني، العودة إلى الطفولة، الوطن والموطن، الحسرة والماضي.

كيفية اقتباس البحث

قاضي , رهوند حمه جزا , درسيم سعيد شريف, يادكار صلاح إبراهيم , تجليات النوستالجيا الذاتية في شعر هيمن موكرياني ,مجلة مركز بابل للدراسات الانسانية، حزيران ٢٠٢٦, المجلد: ١٦، العدد: ٦ .

هذا البحث من نوع الوصول المفتوح مرخص بموجب رخصة المشاع الإبداعي لحقوق التأليف والنشر (Creative Commons Attribution) تتيح فقط للآخرين تحميل البحث ومشاركته مع الآخرين بشرط نسب العمل الأصلي للمؤلف، ودون القيام بأي تعديل أو استخدامه لأغراض تجارية.

مسجلة في

ROAD

مفهرسة في

IASJ

The Dimensions of Self-Nostalgia and Its Manifestations in the Poetry of (Hemin Mukriyani)

Rawand Hama Jaza Qadhi

Department of Kurdish Language, Sharazoor College of Education,
Halabja University, Halabja, Kurdistan Region, Iraq

rawand.jaza@uoh.edu.iq

DARSIM SAEED SHARIF

department of computer, Faculty of Science and Health, Koya
university, Koya, Kurdistan Region, Iraq.

darsim.saeed@koyauniversity.org

YADGAR SALAH IBRAHIM

General Directorate of Education of Halabja Halabja, Kurdistan
Region, Iraq.

yadgarsalah870@gmail.com

Keywords : self-nostalgia, Hemin Mukriyani, return to childhood, homeland and belonging, longing for the past.

How To Cite This Article

Qadhi , Rawand Hama Jaza , DARSIM SAEED SHARIF ,YADGAR SALAH IBRAHIM , The Dimensions of Self-Nostalgia and Its Manifestations in the Poetry of (Hemin Mukriyani) ,Journal Of Babylon Center For Humanities Studies, june 2026, Volume:16, Issue 6.

This is an open access article under the CC BY-NC-ND license
(<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

[This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License.](http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Abstract:

This study examines nostalgia and its manifestations in the poetry of Himn Mukriyani. Its primary objective is to explore this psychological and literary phenomenon within the poet's works and to identify its major forms. The study begins with a theoretical framework and subsequently

employs a descriptive-analytical approach to investigate the representation of nostalgia in selected poems. The analysis highlights several principal dimensions of nostalgia, including nostalgia for childhood, nostalgia for youth, nostalgia for homeland and birthplace, and nostalgia arising from separation from loved ones.

The findings reveal that nostalgia in Himn Mukriyani's poetry is not merely a simple recollection of the past; rather, it functions as an artistic device through which the poet expresses inner suffering, reinforces personal and collective identity, and evokes a profound sense of attachment to homeland and loved ones. The study further demonstrates that displacement, migration, and separation from the homeland constitute major factors contributing to the intensification of nostalgic feelings throughout his poetry.

In conclusion, the research argues that nostalgia serves as a fundamental poetic element in Himn Mukriyani's works, contributing to the creation of emotionally powerful, aesthetically rich, and semantically profound texts. As a result, his poetry occupies a distinguished position within Kurdish literary tradition and offers a significant representation of the human experience of longing, memory, and belonging.

الملخص:

تتناول هذه الدراسة ظاهرة الحنين إلى الماضي (النوستالجيا) (وتجلياتها في شعر هيمن موكرياني، حيث يتمثل هدفها الرئيس في استكشاف هذه الظاهرة النفسية والأدبية في نتاج الشاعر وتحديد أبرز أشكالها. تبدأ الدراسة بتأسيس إطار نظري، ثم تعتمد المنهج الوصفي التحليلي لتقصي تمثيلات الحنين في قصائد مختارة. ويسلط التحليل الضوء على عدة أبعاد رئيسية للحنين، منها: الحنين إلى الطفولة، والحنين إلى الشباب، والحنين إلى الوطن ومسقط الرأس، بالإضافة إلى الحنين الناجم عن فراق الأحبة.

وتكشف النتائج أن الحنين في شعر هيمن موكرياني ليس مجرد استدعاء بسيط للماضي، بل إنه يعمل كأداة فنية يعبر الشاعر من خلالها عن معاناته الداخلية، ويعزز الهوية الشخصية والجمعية، ويثير شعورا عميقا بالارتباط بالوطن والأحبة. كما تظهر الدراسة أن النزوح والهجرة والابتعاد عن الوطن تشكل عوامل أساسية أسهمت في تكثيف مشاعر الحنين في قصائده. لقد استخدمنا في هذه الدراسة منهجا الوصفي التحليلي. أولاً، يتم تحديد الأسس النظرية للحنين إلى الماضي، ثم يتم تقييم الأمثلة الشعرية من خلال القراءة المتأنية والتحليل النصي.

تجليات النوستالجيا الذاتية في شعر هيمن موكرياني

وختاما، يخلص البحث إلى أن الحنين يمثل عنصرا شعريا جوهريا في أعمال هيمن موكرياني، يسهم في صياغة نصوص ذات قوة عاطفية، وثناء جمالي، وعمق دلالي؛ الأمر الذي جعل شعره يحتل مكانة متميزة في التراث الأدبي الكوردي، ويقدم تجسيدا بليغا للتجربة الإنسانية في الشوق والذاكرة والانتماء. يهدف هذا البحث إلى تقديم مصطلحات ومفاهيم الحنين بإيجاز وتحليل النصوص الشعرية التي تعكس أبعاد الحنين نفسه في قصائد هيمني موكرياني.

رهه ندهه كاني نوستالوژيای خودی و رهنگدانه وهی له شيعری (هيمن موكرياني) دا .

رهه وهند همه جزا قاضي
rawand.jaza@uoh.edu.iq

به شی زمانی کوردی، کۆلێژی پهروه دهی شاره زوور، زانکۆی هه له بجه،
هه له بجه، هه ري می کوردستان، عێراق.

دهر سيم سعيد شريف
darsim.saeed@koyauniversity.org

به شی کۆمپيوتهر، فاکه لتي زانست و تهن دوستی، زانکۆی کۆبه،
کۆبه، هه ري می کوردستان، عێراق.

يادگار صلاح ابراهيم
yadgarsalah870@gmail.com

به ري وه به را يه تي گشتی پهروه دهی هه له بجه، هه له بجه، هه ري می
کوردستان، عێراق.

پوخته

ئهم توێژينه وهیه له سه ر نوستالوژيا و رهنگدانه وهی له شيعری هيمن موکریانیدا دامه زراوه. ئامانجی سه ره کی ئه وهیه که ئهم دیارده دهروونی و ئه ده بییه له ده قه کانی شاعیردا پروون بکریته وه و جو ره کانی دیاری بکری. توێژينه وه که له سه ر بنه مای تیوری ده ست پێ ده کات و پاشان به شیوازی شیکاری نموونه ی شيعری رهنگدانه وهی نوستالوژيا له چه ند ئاراسته یه کی سه ره کیدا ده خاته روو، وه ک نوستالوژيای مندالی، نوستالوژيای گه نجی، نوستالوژيای زید و نیشتمان، و نوستالوژيای دووری له ئازیزان. له ئه نجامدا ده رده که ویت که نوستالوژيا له شيعری

هیمن موکریانیدا تهنها بیرکردنه وهیه کی ساده له رابردوو نییه، به لکو ئامرازیک هونه رییه بۆ ده پیرینی دهردی ناخ، قوولکردنه وهی ناسنامه و دروستکردنی ههستیکی به هیزی په یوهندی به زید و خوشه ویست. ههروهها دیار دهییت که ئاوارهیی، کۆچبهری، و دووری له نیشتمان هۆکاری سه ره کی قوولبوونی ئەم ههسته بوون له شیعه کانی دا. له کۆتایدا، توژیینه وه که ئامازه به وه ده کات که نۆستالۆژیا له شیعی هیمن دا بووه ته هۆی پیکهینانی ده قیکی ههستیاری، ئیستاتیکی و پرمانا، که له ناو ئەدهبی کوردیدا شوینیکی به هیزی بۆ خۆی دهسته بهر ده کات.

کلێله وشه کان / نۆستالۆژیای خودی، هیمن موکریان، گه رانه وه بۆ مندالی، زید و نیشتمان، ههسرهت و رابردوو.

پیشه کی:

نۆستالۆژیا په کیکه له و دیارده دهروونی و ئەدهبیانه کی که له زۆربهی کولتور و زمانه کاند شوینی تاییهتی خۆی ههیه، به لام له ئەدهبی کوردیدا به تاییهتی په یوهندییه کی قوولی به میژوی ئازار، کۆچبهری، دهربه دهری و له دهستدانی نیشتمان ههیه. له رووی زاراوه ییه وه، نۆستالۆژیا له بنچینه دا له دوو بهشی یۆنانی پیکهاتوو و واتای گه رانه وه بۆ مال و ههستی ئازار و ههسرهت ده گه یه زیت. له پیشکوهتنی بیرکردنه وهی مرویی و ره خنه ی ئەدهبییدا، ئەم زاراوه یه له بواری دهروونناسییه وه بۆ بواری ئەدهب گواسترایه وه و بووه به یه کیک له بنه ما گرنگه کانی خویندنه وهی دهقه شیعییه کان. هیمن موکریان یه کیکه له شاعیرانی بهرچاوی ئەدهبی کوردی که نۆستالۆژیا له شیعه کانی دا تهنها وه ک ههستیکی ساده دهرناکه وییت، به لکو وه ک هیزیکی هونه ری و دهروونی کار ده کات. له شیعه کانی دا گه رانه وه بۆ مندالی، گه نجی، زید و نیشتمان، و ههروهها دووری له یار و ئازیزان، بووه ته سه رچاوه ی دروستبوونی ده قیکی پر له ههسرهت، ناسنامه و بیره وه ری. ئەم جوړه نۆستالۆژیایه له دهقه کانی دا هه م بۆ بیرکردنه وهی رابردوو به کار دییت، هه م بۆ روونکردنه وهی دۆخی ئیستای مروف له دۆخیکی ئالۆز و گۆراو. بۆیه ئەم توژیینه وه یه هه ول ده دات له ریگه ی خویندنه وهی تیۆری و شیکاریی نموونه ی شیعی، ره نگدانه وه ی نۆستالۆژیا له شیعی هیمن موکریانیدا بخاته بهرچاو و پیشانی بدات که چۆن ئەم ههسته بووه ته به شیکی گرنگ له بنیاته هونه ری و فکرییه کانی شاعیر.

تجليات النوستالجيا الذاتية في شعر هيمان موكرياني

پیکهاتهی تووژینهوه: ئەم تووژینهوهیه له دوو بەشی سەرەکی پیکهاتوو. بەشی یەکەم بۆ ڕوونکردنەوەی بنهما تیورییەکانە؛ لەو بەشەدا زاراوە، چەمک، پێناسە و جوهرەکانی نۆستالۆژیا باس دەکەین. بەشی دووهمیش بە شیوەی شیکاریی ڕەنگدانەوەی نۆستالۆژیا لە شیعری هیمان موکریانیدا دەخاتە ڕوو، بە تاییەتی لە گەڕانەوە بۆ منداڵی، گەنجی، زیند و نیشتمان، و دووری لە ئازیزان .

گرنگی تووژینهوه: گرنگی ئەم تووژینهوهیه لەوەدایە کە یارمەتیدەرە بۆ تێگەشتن لە یەکێک لە کاریگەرترین هەستە دەروونی و ئەدەبیەکان لە شیعری کوردیدا، کە نۆستالۆژیا. هەروەها تێدەگەین چۆن ئەم هەستە لە شیعری هیمان دا بووئە ئامرازێکی هونەری بۆ دەریزینی دەردی ناخ و دەروونی خۆی و هەست لەدەستدانی ناسنامە و نیشتمان. ئەمەش بەهایەکی ئەدەبی و ڕەخنەیی گرنگ بە دەقەکە دەبەخشێت .

ئامانجی تووژینهوه: ئامانجی سەرەکی ئەم تووژینهوهیه ئەوەیە کە ڕۆڵ و ڕەنگدانەوەی نۆستالۆژیا لە شیعری هیمان موکریانیدا دیاری بکات. بەتایبەتی، تووژینهوهکە هەول دەدات: نیشان بدات کە نۆستالۆژیا چۆن لە شیعەرەکانی شاعیردا دەردەکەوێت؛ جوهرەکانی نۆستالۆژیا جیا بکاتەوە؛ و پەيوەندی نێوان نۆستالۆژیا و شوێن، کات، خود، نیشتمان و ئازیزان ڕوون بکاتەوە .

گرفتیی تووژینهوه: هەرچەندە بەراورد بە هەندیک لە شاعیرانی کوردە هیمان تووژینهوهی باشی لەسەر کراوە بەلام بەدیاریکراوی بابەتی : نۆستالۆژیا لە شیعری هیمان موکریانیدا بە کام شیواز و لە کام بابەتاندا دەردەکەوێت؟ هۆکارە دەروونی و کۆمەلایەتیەکانی ئەم هەستە چین؟ وەک پوویست تووژینهوهی زانستی و ئەکادیمی لەسەر نەکراوە. و سەرچاوەی پوویست لەبەردەست نەبێت بۆ ئەم بابەتە

میتۆدی تووژینهوه: بۆ ئەم تووژینهوهیه میتۆدی وەسف-شیکاریمان بەکارهێنراوە. سەرەتا بنهما تیورییەکانی نۆستالۆژیا دیاری دەکەین، پاشان نموونە شیعرییەکان بە خۆئێندەوهی نزیک و شیکاری دەق هەڵدەسەنگێنین.

سنوری تووژینهوه: سنوری ئەم تووژینهوه بەکورتی ناساندی زاراوە و چەمکی نۆستالۆژیا و شیکاری ئەو دەقە شیعریانەیه کە ڕەنگدانەوەی

رهه‌نده‌کانی نۆستالۆژیای خودی تێدایه له شیعره‌کانی هیمنی موکریانیدا.

به‌شی یه‌که‌م / زاراوه‌ی نۆستالۆژیا و چه‌مک و پیناسه‌ی نۆستالۆژیا

ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م / زاراوه‌ی نۆستالۆژیا

نۆستالۆژیا (Nostalgia) وشه‌یه‌کی یۆنانیه له دوو به‌شه‌وه پێکهاتوه: "nostos" به مانای گه‌رانه‌وه بۆ ماڵ، و "algos" به مانای تیش و ئازار. جا به یه‌که‌وه مانای "تیشی گه‌رانه‌وه بۆ ماڵ" یان "حه‌سره‌تی شوینی دل‌خواز" ده‌دات. ئەم زاراوه‌یه یه‌که‌م جار له سالێ ١٦٨٨ دا له‌لایه‌ن دکتۆری سوپسری (Johannes Hofer) ه‌وه به‌کاره‌ینرا بۆ وه‌سفکردنی دۆخیکێ ده‌روونی له نه‌خۆشه‌کانی سه‌ربازیدا که ئاره‌زووی گه‌رانه‌وه بۆ ولاتیان هه‌بوو (Boym, ٢٠٠١: ٣). واته ئەم زاراوه‌یه سه‌ره‌تا په‌یوه‌ست بوو به‌ بواری پزیشکی و به‌ دیاریکراوی زانستی ده‌روونه‌وه، بۆ چاره‌سه‌رکردنی سه‌ربازه‌کان به‌کارده‌هات، که به‌هۆی دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له خێزان و ولاتی خۆیان تووشی جوړیک له نه‌خۆشی ده‌هاتن، ئەمەش به‌ پێچه‌وانه‌ی بیروباوه‌ری ئێمه‌وه، زاراوه‌ی نۆستالۆژیا که واتای هه‌سره‌ت بۆ رابردوو و هه‌ستی دلته‌نگی و خه‌می غوربه‌ت ده‌گه‌یه‌نێت، له دنیای شیعر و ئەده‌بیات سه‌ری هه‌لنه‌داوه. (عه‌بدوللا، ٢٠١٤: ٨)

که‌واته له بنه‌ره‌تا زاراوه‌ی نۆستالۆژیا، له گه‌رانه‌وه بۆ رابردوو و خه‌م و ده‌ردی هه‌سره‌تی گه‌رانه‌وه بۆ شوینی زێد و ولاته‌وه هاتوه، یاخود نۆستالۆژیا واته خه‌ون و خه‌یاڵ و ئاوات خواستن بۆ داها‌توویه‌کی پرشن‌گدار و پیر له سه‌روه‌ری، دوور له خه‌م و ژان و ئا‌رامی. (عه‌بدوللا، ٢٠١٦: ٥) یی‌گومان ئەو کاته‌ی زۆر ئاره‌زوو و په‌رۆشی رابردووی و ده‌یینه‌ دیارده له ژيانمان، کاریگه‌ری به‌سه‌رمانه‌وه ده‌رده‌که‌وێت، که ره‌نگه‌ وا بکات کاریگه‌ری به‌سه‌ر که‌سێتیمان‌وه دروست بکات، مه‌رجیش نییه ئەوه‌نده بیرکردنه‌وه و په‌رۆش و هو‌گربوون به‌ رابردوو هه‌موو جارێک ئازار و ناخۆشی و کو‌ستی به‌دواوه‌ ییت. به‌لکو جاری وا هه‌یه که‌سێتیمان ئاراسته‌ ده‌کات بۆ به‌ خۆداچوونه‌وه و ده‌ست‌نیشانکردنی خاڵی وه‌رچه‌رخان و به‌ریابوونی گۆرانکاری و خو‌گونجاندن و زالبوون به‌سه‌ر کو‌سپ و ته‌گه‌ره‌کانی ژيانماندا. (حنفی، ٢٠١١: ٥٤). په‌رۆشبوون بۆ رابردوو خۆی له گۆرانکاری و پێکهاته‌وه و شادبوونه‌وه له‌و شت و باب‌ه‌تانه‌ ده‌بینێته‌وه که له ده‌ستمان

تجليات النوستالجيا الذاتية في شعر هيمن موكرياني

داون، ده‌مانه‌وێت سه‌رله‌نوێ به‌ده‌ستیان بێنینه‌وه و بونیادیان بێنینه‌وه، له‌لایه‌کی تهره‌وه په‌رۆشبوون بۆ رابردوو خۆی له‌ لاساییکردنه‌وه و ڕه‌نگدانه‌وه ده‌بێتته‌وه، مه‌به‌ستیش له‌مه ئامیز بۆ رابردوو بکه‌ینه‌وه بێ ئه‌وه‌ی وه‌رچه‌رخان و گۆرانکارییه‌کان له‌ ژيانماندا هه‌ییت، به‌ره‌و ڕیگا و شیوازیکی تازه ئاراسته‌مان بکه‌ن.

نۆستالۆژیا گهر به‌شیوه‌یه‌کی ته‌ندروست له‌ ژيانی تاکه‌کان ڕه‌نگداته‌وه بێگومان گه‌شبینی به‌دواي خۆیدا دێت و چاوهرێی داها‌توویه‌کی ئومێدبه‌خشی لێده‌کری. ئه‌گه‌ر نا له‌وانه‌یه‌ بێته‌ په‌رچه‌کرداریک بۆ بیرکردنه‌وه‌ی نه‌رێنی و شیوازی ژیا‌تیکی خراپ، بۆ نموونه: کاتی‌ک ئازیز و دۆستی‌ک له‌ ده‌ستده‌هین، یان دووچاری دايرانی په‌یوه‌ندی سۆزداري، یاخود بۆ زێد و شوین و جوگرافیا‌یه‌کی تر هه‌نگاو ده‌نێن، ئه‌مانه و چه‌ندین به‌سه‌ره‌ات و ڕووداوی کاریگه‌ری تر ناچارمان ده‌که‌ن ده‌ست و په‌نجه‌کانمان نه‌رم بکه‌ین له‌گه‌ڵ هه‌لومه‌رج و بارودۆخی نویدا، بێگومان ئه‌مه‌ش ده‌بێته‌ ئه‌زموونیکی تر له‌ ژياندا که پێشتر به‌رکه‌وتنمان له‌گه‌ڵیاندا نه‌بووه، مه‌رجیش نیه‌ سه‌رکه‌وتن بێته‌ به‌شمان. (قادر – ئه‌حمه‌د، ٢٠٢٥: ١١٠).

له‌ کولتوری کوردیدا، نۆستالۆژیا په‌یوه‌ندییه‌کی قوولی هه‌یه به‌ میژووی ئازار، کۆچه‌ری، و له‌ده‌ستدانی نیشتمان. زۆریک له‌ توێژینه‌وه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی باسیان کردووه که چۆن ئه‌م هه‌سته له‌ شیعره‌کاندا ده‌رده‌که‌وێت وه‌ک بوونیکی بنه‌مایی نه‌ک ته‌نها وه‌ک شیوازیکی ئه‌ده‌بی (سه‌عید ٢٠١٥: ٧٨). نالی و حاجی قادری کۆیی و مه‌لای جزیری و تا ده‌گاته‌ شاعیرانی سه‌رده‌می نوێ وه‌ک هیمن موکریان، هه‌مووی له‌ شیعره‌کانیاندا ئه‌م هه‌سته به‌شیوه‌کانی جیاواز ده‌رده‌خه‌ن.

ته‌وه‌ره‌ی دووهم: چه‌مک و پێناسه‌ی نۆستالۆژیا

ده‌ست‌نیشانکردنی پێناسه‌یه‌کی گشتگیر و نه‌گۆر بۆ بابه‌تیکی وه‌کو نۆستالۆژیا، کاریکی دژوار و ئالۆزه، چونکه ئه‌م دیارده‌یه له‌ بنه‌ره‌ته‌وه په‌یوه‌ندی زیوانی ئاستی سه‌ه‌جی‌کتیف و ئه‌زموونی ناوه‌وه‌ی م‌ر‌و‌قه‌وه هه‌یه. هه‌ر که‌سێک له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌زموون و هه‌ستیا‌رییه‌کانی تایبه‌ت به‌ خۆیه‌وه پێناسه‌یه‌کی جیاواز ده‌خاته‌روو، ئه‌مه‌ش ئه‌وه نیشان ده‌دات که ده‌کریته‌ چه‌ندین پێناسه‌ی جیاواز دروست بێت، به‌بێ ئه‌وه‌ی دروستی

زانستیيان له یه کتر کهم بکاته وه، نه گهرچی هه موویان له چوارچیوه یه کی تیوری یه کسانى دا ده گوازینه وه.

ناشکرایه ههر له کۆنه وه تیروانین و بیروبوچوونى جیاواز سه بارهت به چه مک و پیناسه ی نۆستالۆژیا هه بووه، ته نانهت به شیک له بیرمه ندان و نه ده ب دۆستان له سیاقى بواری نه ده بیدا چریان کردۆته وه. زیاتر به بواری نه ده بییان به ستۆته وه. نه گهرچی نۆستالۆژیا زاراوه ییه کی ده رونه زانییه، به لام ههر زوو سه رنجی فه یله سوفانیشى به لای خویدا پراکیشاو وای لیکردن دیدوبوچوونى خوین له مباره یه وه به خه نه روو. بۆ نمونه

(رۆسۆ) باسى نه وه ی کردوو که چۆن میلۆدییه ک به شیوه یه کی سه یر مه یلى نۆستالۆژیا بیزوینیت و بیته هۆکاریک بۆ دروستبوونى حه زو ئاره زووی گه رانه وه بۆ رابردوو. جگه له مانه بارودۆخى دارایى و سه رکه وتنى کۆمه لایه تى ده توانیت کۆتایى به م نه خۆشییه به ینیت، بۆیه (کانت) زیاتر نۆستالۆژیاى به خراپى بارودۆخى ئابوورى تاک به سه ته وه، نه ک به دوورى له نیشتمان و زیدى له دایکبوون، که وایه ده توانیت بلین بارودۆخى تايه تى تاک به هۆکارى سه ره کی هاتنه کایه ی نۆستالۆژیا داده نریت. (حه سألح - فتاح، ٢٠٢٥: ٢٤٧)

له راستیدا نۆستالۆژیا جۆره نه خۆشییه که، که توشى مروف ده ییت، وا له مروف ده کات حه ز به گه رانه وه بۆ زید و نیشتمانى خۆى و شادبوونه وه به دیدارى دۆست و ئازیزان بکات، نۆستالۆژیا یان گه رانه وه بۆ رابردوو، یان گه رانه وه بۆ نه و ماوه یه کی له گه ل بیره وه رییه کاندئا ئاوتیه ده ییت، له زیو بواری نه ده بیدا، هه ولدراوه که جه وه هر و هۆیه کانى دروستبوونى نۆستالۆژیا روونبکریته وه، له رینگه ی لیکۆلینه وه جۆره جۆره کانه وه، بۆ گه یشتن به و یاده وه رییه نه ی، که له رینگه ی هه سه ته کانى مروقه وه ده گه ن به میشک و دل و ده روون، که زۆرجار نه م فلاشباکه رووداوى گرنگن، کاریگه رى له سه ر که سه خۆشه و یسه کانه مان دروستده کات. (محمد، ٢٠٢٤: ٦)

بوچوونى جیاواز هه یه ده رباره ی چه مکى نۆستالژیا، به تايه تى بۆ چوونى هه ندیک له زانایانى ده رونه اسى پیاى وایه نۆستالژیا، به پچه وانه ی تیگه یشتنى باو، نه نیشانه ی لاوازیه و نه چه قینیکی ناتهن دروسته له رابردوودا؛ به لکوو میکانیزمیکی په ره سه ندنى ژیرانه یه بۆ خوگونجاندن و "مانه وه له ناو نادیاریدا". میشک له رینگه ی دووباره خویندنه وه ی وه شانیکى

پۆزه تیغدا پیناسه دهکات، بهوهی که نۆستالۆژیا بریتییه له چێژ و شادی وه بیرهینانهوهی رابردوو، که ئهم ههسته دهتوانیت ههتا ئهو ههستانهی وهکو بیهیوایی و رق لابیات و جییان بگرێتهوه. بهم شیوهیه گهرانهوه بۆ رابردوو بهرسیقیکی ئهڕینی ئیستاییه، چونکه وه بیرهینانهوهی ئهزمووێکی له دهستچوو زۆر جار کاریگهریهکی باش له سهرا ناخی مرووف جیدههێلێت. (عهبدوللا، ٢٠١٦: ٢٧)

به کورتی نۆستالۆژیا ههستیکی بێ ناگیانهیه و لای ههموو مرووفیک وجوودی ههیه، له (ئهدهب و شیعرا) دا به شیوهیهکی نوێ له کۆتایی سهدهی نۆزده خزاوه ته زیوره خنه ئهدهبی، به شیوهیهکی تایبته ره خنه دهروونی، که زۆر ورد کاری له سهرا کرد. نۆستالۆژیا خهیاڵ و تیرامانیکه له ژيانی رابردووی پر سهروهری سهراچاوه دهگرێت، ههله به ته ئهم رابردوو له ئیستای تاکه که نهماوه و دروستبوونهوهشی بۆته شتیکی مهحال، بهم پێیهش بێت دهکریت بلێن زۆریه دهقهکان نۆستالۆژیایان تێدایه.. کهواته ئهم گهرانهوه و رابردوو بۆ ئهدهب شتیکی پێویست و لهجیه. (ئهمهده، ٢٠٢٣) دواچار دهتوانین بلێن: نۆستالۆژیا گهر به شیوهیهکی تهندروست له ژيانی تاکهکان رهنگبداتهوه بێگومان گهشبینی به دواي خۆیدا دینیت و چاوهڕێی داها توویهکی ئومیدبه خشی لیده کریت. بهلام رهنگه نۆستالۆژیا بیهته په رچه کرداریک بۆ بیرکردنهوهی نهڕینی و شیوازی ژيانیکی خراپ. بۆ نموونه کاتیک ئازیز و دۆستیک له دهسته دههین، یان دوو چاری داڕانی په یوهندی سۆزداري یاخود بۆ زبده شوین و جوگرافیایهکی تر ههنگاو دهزین، ئهمانه و چه نه دین به سهرا هات و رووداویو کاریگهری تر ناچارمان دهکهن دهست و په نهجه کانمان نه رم بکهین له گهڵ ههلو مه رج و بارودۆخی نویدا، بێگومان ئهمهش دهیهته ئهزمووێکی تر له ژياندا که پێشتر بهرکه وتتمان له گهڵاندا نه بووه، مه رجی نییه سه رکه وتن بیهته به شی مرووف. (قادر - ئهمهده، ٢٠٢٥: ١١٠) واته دهکریت نۆستالۆژیا وهک دهروازه یهک سه ربه کریت بۆ مامه له کرد له گهڵ که تواریک نوێ که بۆ مرووف دیته ئاراهه.

به شی دووهم / جوهرهکانی نۆستالۆژیا :

نۆستالۆژیا دیاردیهکی تاک و یهک لایه نیه، به لکو خۆی له چه نه شیوهی جیاوازا دهخاته ئاراهه به پێی ئهو بابتهی که مرووف هه سه رتهی دهکێشیت. به گشتی دهکریت نۆستالۆژیان بۆ دوو به شی سه رهکی دابهش بکریت ئهوانیش :

تەوهری یەكەم / نۆستالۆژیای گشتی :

نۆستالۆژیای گشتی جوړیکی جیاوازه که سنووری تاکه کهسی تێپەر دهکات و بهرەو ئەو ڕابردووی دووری نەتەوهریەک دەسووڕێتەو، بابەتەکانی له زەمانی کۆن و شوێنی دەست پێرانه گەشتوو دادەنرێن. ئەم جوړه له نۆستالۆژیایه په یوه نډیه کی نزیکی به ئەفسانه وه ههیه، چونکه ئەفسانه کان خۆیان بهرهمی ئاواته کۆمه لایه تیه کانن نەتەوهرن له سەردەمی پێشوودا، که دوایی به شیوهی گیرانه وه و وینهی دەررونی نەتەوهریەک له میژوودا جیماون. بهم پێیه، ئەفسانه کان ژیانی مندالی نەتەوهرن و خەونی هەر تاکیک لهو نەتەوهریە که له خۆیان ده گرن. لهم بنه مایه وه بابەتە سەره کیه کانن نۆستالۆژیای گشتی بریتین له باسکردنی میژووی نەتەوهر، بهرزکردنه وهی ناوی شاعیرانی کلاسیک، یادکردنه وهی رووداوه میژووویه کان و پالەوانه ئەفسانه ییه کان، که هه موویان کۆتایان بهو ههسته نۆستالۆژیایه وه ده گات که مروّف بو ڕابردوویه کی بهرزو ئەفسانه یی حەسرەتی ده کیشیت، به شیوه یه کی گشتی نۆستالۆژیای گشتی بریتین له مجورانه:

- ١- نۆستالۆژیای گه رانه وه بو ئەفسانه کان.
- ٢- نۆستالۆژیای گه رانه وه بو شوێنه واره کۆن و دێرینه کان.
- ٣- نۆستالۆژیای گه رانه وه بو که سایه تییه میژویی و نەتەوهرییه کان.
- ٤- نۆستالۆژیای گه رانه وه بو داستانە دێرینه کان.
- ٥- نۆستالۆژیای گه رانه وه بو بهرهمه فۆلکلۆرییه کان.
- ٦- نۆستالۆژیای گه رانه وه بو رووداوه سیاسی و میژووویه کان. واته به شیکی گه وهری نۆستالۆژیای گشتی په یوه هسته به کۆنه ستی کۆمه لگه وه که له سه رچاوه که ی بو ئەفسانه کان ده گه ریتەو، که واته (ئەفسانه کان ئاره زووه کانن زه مەنی مندالی مروّف له خۆده گرن، هەر نەتەوهریەک له زه مەنی پێشوویدا له ئاره زوو ئاواته کانیدا، خه یالاتیک دروست ده کات)(عه بدوللا، 2016: 56)

ئەم جوړانه ی نۆستالۆژیا زاده ی خه یالی به رینی شاعیرن چونکه خه یال له ئەده بیاتدا به هێژیک ته ماشا ده کریت که ده توانیت راستیه کان بگوریت یان به پێچه وانه وه، راستیه کی نوێ دروست بکات. نۆستالۆژیا په یوه نډیه کی ئاشکرای هه یه له گه ل خه یالی ئەده بیدا، نۆستالۆژیا و بیرەوهری پیکه وه کار ده کەن بو دروستکردنه وهی که سایه تی شاعیر. لهم پرۆسه یه دا، بیرەوهری روّلی "فلته ریك" ده گیریت؛ واته شاعیر ته نها ئەو بیرەوهری یانه ده خاته روو که

په یوه نډیيان به سوژه کانيه وه هه یه و نه وانی تر له دهره وه دهیلایته وه. له لایه نی دهر ووناسییه وه، نوستالوژیا جوړیکه له "بیره وه ری ئه رکی" (Autobiographical Memory) که په یوه نډییه کی به هیزی له گهل ناسنامه دا هه یه (Wilson، ٢٠٠٥: ٩). ئه م جوړانه له نوستالوژیا ی گشتی له به ره می زوړینه ی شاعرانی کورددا دهرده که ویت، به هو ی ئه و بارودوخه سیاسی و یرامیاری و کو مه لایه تییه کی که گه لی کوردی ټیکه وتوه، له بهر سنورداری توپزینه وه که مانتنه ها نمونه ی شیعی بو جوړه کانی نوستالوژیا ی خودی ده خه ی نه ورو.

ته وه ری دووهم / ره هه نده کانی نوستالوژیا ی خودی و ره نگدانه وه ی له شیعی هیمن موکریانی دا :

ئهم جوړه هه ر له ناوه که ی دیاره که نوستالوژیا ی خودی په یوه سته به خودی که سه که و یاده وه ریبه کانی خو ی له رابردو ودا، مرو ف هه موو هه ست و هو شی چر ده کاته وه بو جه خت کردن له سه ر رو ودا وه کانی ژبانی تایبه تی خو ی، ئه و یادگاریانه ی که له رابردو و روویان داوه و په یوه سته به خودی که سه که، جا ئه و یادگاریانه خو ش بن یان ناخو ش که مرو ف هه که باسی ده کات، (که سه که به جوړیک گوزارشتی لی ده کات که هه نډیجار له ناو باسکردنه که یدا به خیرای یان سه ری پی ده گه ریته وه بو رو ودا وه کانی ژبانی رابردو و خو ی چهن دیمه ټیک ی ئه و یادگاریانه به وشه دهنه خشی ټیت له ډیریک یان چهن ډیریکدا، پاشان ده چیتته وه سه ر بابته که ی خو ی هه نډی جاریش ته وای رو ودا و وینه کانی ټیو یادگه ی، تایبه ت ده کات به رابردو و خو ی). (قادر - وهاب، ٢٠٢٥)

نوستالوژیا ی تاکه که سی یان خودی په کیکه له جوړه سه ره که کانی نوستالوژیا، که ټیدا که سی که سه ره تی خو ی یان کاتیکی تر له ژبانی خویدا ده کی شیت. ئهم جوړه له نوستالوژیا په یوه نډی نریک به پرس ی ناسنامه و به رده وامی خوده وه هه یه، چونکه که سه که هه ول ده دات له ریگه ی یاده وه ریبه وه خودی کی له ده ستچو و دووباره بدوژیتته وه. نوستالوژیا کارکردیکی دهر وونی ئه ری نی هه یه که به هیزکردنی هه ستی به رده وامی خود و مانادارکردنی ژبانی تاکدا دهرده که ویت. (عه ساف، ٢٠١٣: ٤٧)

له لایه کی تره وه، ئهم جوړه له نوستالوژیا په ته نها سنووری یاده وه ری ټیپه ر ده کات و ده یته ئامرازیک بو دووباره بنیادنانی خود له بارودوخی گورانکاریدا. مرو ف کاتیکی هه ستی دوورکه وتنه وه له خودی رابردو و ده کات، نوستالوژیا

تجليات النوستالجيا الذاتية في شعر هيمان موكرياني

وهك پردیکی نیوان دوو کاتی جیاواز کار دهکات و یهکیتی ناوهندی
کهسهکه دهپاریزیت. (حمدان، ۲۰۱۷: ۸۳)

له دنیایهکی پر له ئالۆزی و ناوۆکدا، نۆستالۆژیا وهک ئامرازیکى دهروونی
کار دهکات تا تاکی مۆدیرن ناسنامهی خۆی له ناو گهمارۆی ئیستادا
له دهست نه دات. کاتیکی په یوهندی نیوان خودی رابردوو و خودی ئیستا قوول
دهییت، مروق نهک له بهر ئه وهی رابردوو باشتر بوو، به لکو له بهر ئه وهی
دلنیا و دهستنیشانکراوه بۆی دهسووریته وه، چونکه له هه مبه
داها توویهکی تاریک و دلهراو کیدا، رابردوو ته نیا شوینیکه که هیچ مه ترسی
نه خواراو یکی تیدا نییه. (جمیل، ۲۰۲۶)

أ- نۆستالۆژیای گه رانه وه بۆ سهردهمی مندالی:

نۆستالۆژیا ئاوردانه وه و ههستیکی ئالۆزه به ئاراسته ی رابردوو، گه رانه وه و
یادکردنه وهی رۆژانی رابردوو و مندالی یه، به شیوهیهک بۆن و دهنگ و
رهنگی پیشوو یان یاده وه ریه کانی جارن و ههستی ته نیایی، هه
هه موویان رهنگه نۆستالۆژیایان لێکه ویته وه، کاتیکی مروق ههست به
نۆستالۆژیای رابردوو دهکات، رووداوه کانی ژیا نی رابردوو ییر دیته وه،
وینه کانی جارانی دیته وه پیش چاو و به هیمنی و ییدهنگی له سهریان
ده وهستی، ئه مهش وا دهکات بیه یاده وه ری و ئه زموو نیکی کاریگر
له سهر ئاستی کهسی یان سۆزداری. (حه مه سالج - فتاح، ۲۰۲۵: ۲۴۸)
به هیترین نۆستالۆژیا، نیگای سهردهمی مندالییه، چیا ی به فرین،
ئاسمانی شین، ده لاقه ی خانووی به ردچن و په نجه ره ی شین و ده رگای
سه وز! داری سه رقه بران و په رۆی سه وز و ترس له جنوکان له ئیواره
ده رنگاندا کاتیکی به لای گۆرستاندا تیده په ریت، دیوی سه ر کانی و
حه په حه پی سه گی رهش. ترسه کان و ئاواته کانی خه وتن له سه ربان و
ژماردن ئه ستیران و خوره خوری تا فگه و قولته قولتی ئاوی قه لبه زه کان.
(بابایی، ۲۰۲۴: ۱۲)

سهردهمی مندالی جوانترین و پاکترین قوئاغی ژیا نی مروق، جیهانیکی
دوو له رق و کینه و تیکه لاوی، بۆیه نووسه ر و شاعیر زۆر جار ئه و
سهردهمه یان ده که نه سه رچاوه ی ئیلهامی ئافراندن. یاده وه ری مندالی
کاریگریه کی ئیستاتیکی ئه ری نی له سه ر شیعر ده هیلته وه، چونکه ئه و
جوانیه چ له ئاستی وینه سازی، چ مانا و چ فۆرمی شیعه وه رهنگی تازه و
ناوازه یی پی ده به خشی. (عه بدوللا: ۲۰۱۳: ۱۷۸) که واته ده توانین بلین
مندالی باوکی پیاوه، واته هه رچی له مندالیدا ده خریته سه ر رووپه ره

سپی و بیگه رده کانی هوش و دل ، به دریژی ته من ده مینته وه و کار ده کاته سه رییره وهی ژیا نی مروف ، بویه شاعیران و نوسه ران به شیویه کی تایهت و دیار هیوا و ئاواتی نه و سه رده مه ده خوازن ، نه وهش به ئومیدی پاکردنه وهی دل و دهروون و ناخیان له ههستی ته نیایی و ژهنگی ژیان و بونی گه نیووی کومه لگا و ... تاد .

له بهر نه وه وینه مندالی نموونه یه کی کاریگه ری ژیا نی مروفه و نه ده ب به گشتی و شیعریش به تایه تی نه مه ره گه زه یان وه کو که رسته یه کی پیکه ینه ر به کاره یناوه ، که تیدا قوناغیکی گشتیه بو هه موو که سیك که پيدا تپه ریووه ((ده کریت مندالی، لای زور له شاعیران تا باقی بوونی ته من هه می شه زیندوو بیت و شوینیک بیت بو سه ر له نوئ دروستکردنه وهی دونیا)) (اسماعیل، ٢٠١٤: ٥٦)

نه گه مندال له دایکبووی لادی و گوند بیت، نوستالوژیای مندالی فراوانتره ، چونکه وینایه کی له گول و گیا و کانیاو و پرووبار و شیویه بیناسازی خانووه کان له زهینتا ده مینته وه. رهنگه مندالی شار له م وینایه یبشه بکریت، مندالی شار زووتر تووشی نامووبون ده بیت و رهنگه زوو به زوو له فرهنگی بالاده ستدا بتوینته وه. (بابایی، ٢٠٢٤: ١٣) . که واته ده توانین بلین سه رده می منالی پاکترین سه رده می مروفه ، سه رده می که لاپه ره کانی رهش نه بوونه ته وه و تووشی خه م و ئازار نه بووه ، سه رده می کی زور خو شه ویسته لای شاعیر، چونکه وینه یه کی جوان و پروونه به رامبه ر به و نه هه مه تی و نامویی و غوربه ته ی که تیدا ده ژیت. (بینابی - سه ربار، ١٩٧٨ ، ٢١٣) نه م جو ره ی نوستالوژیای تاك له شیعه ر کانی هینمندا، ده رنه نجامی نه و ژیا نه سه خته یه ، که له ئیستای ئاواره یی و دووره ولاتیدا تالووی پی ده چیژیت، دووری له یار و ئازیزانی تووشی خه م و سه سه رته ی کردووه. (محمد، ٢٠٢٤: ٧٤) لیره دا نه م دیره ی هینم به نموونه وه رده گرین:

به مندالی له لیوی ئالی توم نه ستاندووه ماچی

به پیریش له زه تی نه و ماچه له دلم ده رناچی (موکریانی، ١٣٩٥: ١٨٤)

هینم موکریانی له م دیره دا نموونه یه کی به رجه سته ی نوستالوژیای گه رانه وه بو سه رده می مندالی پيشكهش ده کات. شاعیر له نیوه ی یه که مدا ده لیت: "به مندالی له لیوی ئالی توم نه ستاندووه ماچی"، نه مهش ئاشکرا ده کات که نه و بیره وه ره له قوناغی مندالیدا هه لگیراوه و له و کاته وه له قوولایی دهروونی شاعیردا ماوه ته وه. به لام نه وه ی نیوه ی

تجليات النوستالجيا الذاتية في شعر هيمان موكرياني

دووهمی تایبەت دەکات ئەوێهێه که شاعیر له قوئاغی پیریدا که کاتی دووری له ئەو سەردەمەیه، هێشتا ئەو بیرەوهره شیرینه له دلیدا زیندوو و لەزەتی لەبیر ناچێت، واتە کات نەیتوانیوه ئەو بیرەوهره بسپێتەوه. ئەم پەڕیوهندی ئێوان مندالی و پیری لەناو هەمان بەیتدا، تەکنیکی هونەریی بەرجەستەیه که هێمن لەڕێهه بهکاری هێناوه تا قەبارەى نۆستالۆژیاکەى نیشان بدات؛ چونکه ئەو ماچەى لێوى ئال نەک تەنھا بیرەوهریهکی ئاساییه، بەلکو بووه تە نیشانهی تەواوی کاتی لەدەستچووی شیرینی مندالی و گەنجیهتی.

یهکیکی دیکه له شیعرهکانی هێمن که حەسرەتی گەڕانەوه بو مندالی تێدا بەدیدهکێت، که دهییت

به مندالی، که پەروەردەى چیا بووم

کەوم دى، پۆر و سوپسکه و ئاسکم دى

بەلاوچاکى له شارى کوردەوارى

کچم دى نازەنین و ناسکم دى (موکریانى، ١٣٩٥ : ٢٣٨)

هێمن لەم شیعرەدا نۆستالۆژیاى گەڕانەوه بو سەردەمی مندالی به شیوێهیهکی تایبەت و ئیستاتیکی دەخاتەروو. شاعیر له نیوه دێرى یەكەمدا ناسنامەى خۆى به راستەوخۆ گری دەدات به شوێن و سروشتی دەوروپەرى مندالیەكەى، چیا نەک تەنھا شوێنێكى جوگرافییه، بەلکو بووه تە بنەماى دروستبوونی کەسایەتی و ئەندیشهى شاعیر. هەروەها له نیوه دێرى دووهەمدا " ئاماژە به ئەو تایبەتمەندییه سروشتیانەى دەکات که هاوکاتی مندالیی شاعیرن و ئیستا بووه تە بەشێک له بیرەوهری نۆستالۆژیاکەى. لەکو تاییشدا "بەلاوچاکى له شارى کوردەوارى، کچم دى نازەنین و ناسکم دى"، ئەم دوو بەیتە نۆستالۆژیاکە لایەنێكى دیکە بێشى تێدا زیاد دەییت؛ نەک تەنھا گەڕانەوه بو شوێن، بەلکو گەڕانەوه بو ئەو کات و ئەو هەستانهی که تەنھا له سەردەمی گەنجی و لاوهکیدا پرووده دات. بەم شیوێهیهش هێمن لەناو چوار بەیتدا هەر سێ لایەنى سەرەکی نۆستالۆژیاکەى کوکردوو تەوه؛ شوێن، کات، و هەست، و ئەمەش ئەم شیعرە دەکاتە نموونەیهکی بەرجەستەى نۆستالۆژیاى سروشت و نیشتمان له شیعرى هێمندا.

ب- نۆستالۆژیاى گەڕانەوه بو سەردەمی گەنجی:

سەردەمی گەنجیهتی قوئاغیکی تایبەتی ژيانە که تێدا مرووف لەرووی جەستە، مېشک، و ئەندیشهوه گۆرانى بەسەردادیت. لەم کاتەدا حەز و ئارەزووهکان بەرز دەبنەوه، تێگەشتن فراوان دەییت، و کەسەکه بو یەكەم

جار تووشی تاقیکردنهوهی ژیان دهیئت، بهتاییهتی لهبارهی خوشهویستی و نیشتمانپهروههویهوه. ههر بویهشه زۆریک له شاعیر و نووسهران، کاتیکی پایزی تهمنیان دهگاتی، گهراوونهتهوه بۆ یادی ئهروژانه. ئهگهر ئهوه سهردهمه پهر خهم و ئاخ بوویت، ئهوا یادکردنهوهی دهیئته سهراچاوهی ههسرهتیکی ئاخ ههلهکیشان، کهوا پیتی دهلیین نۆستالۆژیا. وهک دهبینین شاعیر له هۆنراوهی (ریژنه)دا، دهلیت"

تۆ بهلینم پی بده تا من بهرهو ژوان بيمهوه

بمدیه ماجیکی تهر لهو لیوه با جوان بيمهوه (موکریانی، ١٣٩٥: ٢٣٨)

واته یهکیک له هۆکاره سههرهکییهکان که شاعیر و نووسهران بهرهو ههستی نۆستالۆژیا ئاراسته دهکات، ئهوهیه که لهگهڵ تیپهرینی کات و نزیکبوونهوه له قوناغی پیری، ههستی کهمبوونهوهی هیز و تاقهت و چالاککی لهلایهک، و له لایهکی دیکهش گریډراوی پابهندییه کۆمهلایهتی و ژیاپیهکان، ئهمانه پیکهوه زهمینه دهبن بۆ ئهوهی نووسهران شاعیر بکهوێته ژیر کاریگهری شالاههکانی نۆستالۆژیا، واییت له ریگهی شاعر یان نووسینهوه بگهڕیتهوه بۆ سهردهمی گهنجیهتی و ئهوکاتانهی که پهر بوون له چالاککی و کهیف و بههرهمنندی، چ لهرووی زهمانهوه ییت و چ لهرووی شوینهوه. وهک لهم شاعیردا بهروونی دهردهکهوێت، که شاعیر دهلیت"

کوانی؟

کوانی ئهوه پهنجهی که توندی دهگوشی مەمکی توند؟

کوانی ئهوه پییهی که بۆ ژوانی دهچوو گوندا و گوند ؟

کوانی ئهوه چاوهی که ههر جوانی دهبینی و چی دی

کوانی ئهوه بیرهی که ههلهدهفری بهرهو بهرزی و دوند (موکریانی، ١٣٩٥: ٢١٧)

بهلام ئهوهش باشه ئاماژه پیدریت که ئهم گهرانهوهیه مهرجی لی نییه بهوهی ئهوه سهردهمهی باسکراو ئهمرووی شاعیر لهسهر دهنوسییت، تهواوی بهرز و شکۆدار بوویت یان بهبی هیچ خهم و ئازاریک تیپهر کرابییت، بهلکو سروشتی مرووف بهگشتی ئهوهیه که رابردوو، به ههموو ئهوه نیشانهی تیاپه، لهبهرامبهر ئیستادا چیر و شیرینییهکی تایبهتی خوی

تجليات النوستالجيا الذاتية في شعر هيمان موكرياني

ههيه كه ئادهمیزاد به گهرانهوه بۆ دلخۆش و دلگهرم دهییت. (اسماعیل، ٢٠٢٤: ٥٨)

بۆ تازه لاویکی شاری (گهرهك) چهقی ژيانه، بهلام بۆ تازه لاویکی لادیی (کانیاو، باخ) شوینی شاردنهوهی خهونهکان! لهوی باشتین هاوریکان، مهترسیدارترین نهینیهکان دهشارنهوه. به بارمتهگرتنی (نهینی) یهکدی، ورده ورده دهییته مهرجی درێژهدان به هاوریهتی. پێوهندی رهگهزی له لاویتیدا گهلهک گرنگه، نهزموونی ههستهکی ئهم سهردهمه خولیاگراوی لاوانه و به ئایدیالکردنی رهگهزی بهرانهر (چ کچ و چ کور) له (ئهقین) تهنیا (چێژ و ژان) ی لێناکهوێتهوه. (ئهقین) تهنیا تێربووێکی جهستهیی نییه، بهلکو پوختهیی و نیگای جوانیناسانهیه بهرانهر (ژیان) که لهژیو (وینای فرههنگی) دا چهکهره دهکات. (بابایی، ٢٠٢٤: ١٤) لهبهر ئهوه ههمیشه شاعیر ههستیکی قوولی نۆستالۆژی ههبووه دهربارهی تهمنی لاویتی خۆی و خۆزگه دهخوازیت ههرگیز تینهپهڕایه، وهک لهم هۆنراوهدا دهلیت

خۆزگه وهک خۆر نهمدیایه شهوی تار
خۆزگه تاوی رام
نهواردابایه بی یار

خۆزگه پیری کهلهلای نهدهکردم
خۆزگه له یهکه م ژوانگهدا
دهمردم (موکریان، ١٣٩٥: ٢١٩)

ج / نۆستالۆژیا بۆ زێد و نیشتمان

نۆستالۆژیا بۆ زێدی لهدایکوون یهکیکه له قوولترین و کاریگهرترین جۆرهکانی نۆستالۆژیا له ئهدهبیاتدا، چونکه زێدی لهدایکوون تهنها شوینیکی جوگرافی نییه، بهلکو بنهماي دروستبوونی ناسنامه و کهسایهتی مروّفه. مروّف به گشتی زێدی لهدایکبووهکهی وهک ناوهندی جیهان دهبینیت، ئهمهش بههۆی ئهوهیه که بۆچی گهرانهوهی خهیالی بۆ ئهوه شوینه تا ئهوهنده ههستی قوولی لهگهڵدا ههیه. له ئهدهبیاتدا نۆستالۆژیا زێدی لهدایکبوون دووچهشنی تایبهتی خۆی ههیه؛ لهلایهکهوه دهییته سهرچاوهی ئارامی و پشتبهستن، لهلایهکی دیکهوه هۆی دهردی لهدهستدانی بی چارهیی. ههر لهبهر ئهمهیه نۆستالۆژیا وهک دیاردیهکی دهروونی و جوانی جیگای تایبهتی ههیه له ئهدهبیاتدا، ئهمهش دهگهڕێتهوه بۆ توانای ئهدهبیات له گێرانهوهی کات و شوین، و دروستکردنی پهیوهندی زیوان مروّف و رابردووی. له پرووی زانستییهوه،

نۆستالۆژیا تەنھا حەزێک نیه بۆ سەیرکردنی وێنەی ڕابردوو ، بەلکوو بریتییه لە "حەزێکی ئازار بەخش بۆ گەڕانەوە بۆ نیشتمان (Davis: ١٩٧٩ ، ٣٣)

لەم رووەوە نووسین لەبارەی زۆری لەدایکبوون کارێکی ئاسان نیه، چونکە هەموو کات مەترسی ئەوەی هەیە کە نووسین بەرەو ئیستاتیکایەکی زیادەرهوی و دڵسۆزی بیسۆریتەوه. بەلام هەر ئەم ئیستاتیکایەش لە دەستی شاعیر و نووسەری بەتوانادا دەییتە هونەرێکی بەرجەستە، چونکە نۆستالۆژیا لە شیعردا نەک تەنھا ئامانج، بەلکو ئامرازێکی گواستەنەوێت بۆ کاتی بیرەوهری، کە تییدا ڕابردوو لە ئیستادا ئامادەیه. بەم شێوەیەش نۆستالۆژیای زۆری لەدایکبوون لە شیعردا دەییتە ئاینەدەیه کە تییدا شاعیر هەم خۆی و هەم ئەو شوێنەی ژانی تییدا دەستپێکردوو دووبارە دەبینیتەوه. (بینابی-سەرباز ١٩٧٨ : ٢١٥). ئەم هەستە نۆستالۆژیایە بە قوولی لەم نمونە شیعرییە هیمندا دەردەکەوێت، کە دەلیت

هەر دەپۆم کۆ و شاخ و چۆل و دەشت

دیم بەرەو کۆیستان بەرەو باغی بەهەشت

دیم بەرەو ئەو دار و بەرد و بەندەنە

دیم بەرەو ئەو باغ و میڤرگ و چیمەنە

دیم بەرەو هۆبە و هەواری باسەفا

دیم بەرەو لادی، بەرەو کانگەیی وەفا

دیم ببینم نیشتمان و زۆدەکەم

دیم ببینم خزم و کاک و دۆدەکەم (موکریان، ١٣٩٥ : ٢٠٦)

هیمن موکریان لەم شیعردا نۆستالۆژیای زۆری لەدایکبوونەکەیی بە شێوەیەکی تایبەت و کاریگەر دەخاتەروو. شاعیر لەناو بەیتەکاندا بەرەوام و شەیی "دیم" دووبارە دەکاتەوه، ئەمەش تەکنیکی هونەریی بەرجەستەیه کە کە هەم ئارەزوو و هەم ناتوانایی لەیه کدا دەخاتە بەردید؛ شاعیر دەیهوێت بگەریتەوه، بەلام ئەو گەڕانەوێت لە ئیستادا تەنھا لەناو خەیاڵ و ئارەزوودایە. ئەوەی ئەم شیعەرە تایبەت دەکات ئەوەیه کە هیمن زۆری لەدایکبوونەکەیی نەک بە شێوازی گشتی، بەلکو بەرجەستەکارانە وەصف دەکات؛ کۆ و شاخ، زیخ و چەو، کانیو، باخ و

تجليات النوستالجيا الذاتية في شعر هيمن موكرياني

میرگ، هه موویان ناو دهبات و ئەمەش ئەوە نیشان دەدات کە ئەو شوینانە بە تاییەتمەندییەکانیانەو لەناو بیرەوهرییەکیدە ماونەتەو. لەکوئاییدا کاتێک دەلێت "دیم ببینم نیشتمان و زێدەکەم، دیم ببینم خزم و کاک و دێدەکەم"، شاعیر زێد و کەس و کارەکانی لەناو یەک بەیتدا کوودەکاتەو، ئەمەش ئەوە نیشان دەدات کە نۆستالۆژیای زێدەکە لە دلدا نەک تەنھا پەيوەندی بە شوینەو هەیه، بەلکو پەيوەندی بە ئەو مروفانەشەو هەیه کە ئەو شوینانەیان پر کردوو و بوو تەو بئەمای خوێشەختی ژانی شاعیر.

کەواتە دەتوانین بڵین نۆستالۆژیای دووری لە نیشتمان یەکیەک لە قوولترین و خەمناکترین جوهرەکانی هەستی نۆستالۆژیایە، چونکە ئەم جوهرە لەناو خولگەیهکی سێ لایەنیدا دەسوریتەو: شوین، بیر و یادەوهری، و ناسنامە. ئەوانە کە بەهۆی کوچیان دەر بەدەری لە نیشتمانیانەو دوور دەکەونەو، بە پێی (Boym: 2001, 87) لەناو دۆخێکی دووپاتە گێرداودا دەژین؛ لەلایەک ناتوانیت نیشتمان لەبیر خۆی بیاتەو، لەلایەکی دیکەشەو گەرانەوهری واقعی پێوان نییە یان ئەو نیشتمانە لە خەیاڵاندا هەیه بەو شیوەیه دیاری نییە. ئەمەش Boym بە "نۆستالۆژیای بازگەری" و "نۆستالۆژیای ئەندیشکارانە" دەناسێت، کە لەلایەک دەیهوێت نیشتمانێ لە دەستچوو دووبارە بینا بکاتەو، لەلایەکی تر لە دەردی دووریدا دەژی و ئەو دووریە بەخۆی دەبێتە مایە پالێشتی ئەدەبی و هونەری.

لەگەڵ ئەوەشدا شیعری "نالە جودایی" یەکیەکە لە بەرجەستەترین بەرهەمەکانی هیمن موکریان، کە بەرهەمی سەردەمی دووری لە نیشتمان و غەریبی شاعیرە، و ئەو سەردەمەیه زۆر کاریگەری لەسەر بیر شاعیر داناو. ناوێشی "نالە جودایی" لەخۆیدا دوو وشە گرنگی هەیه؛ "نالە" کە ئاماژە بە دەردی ناوینی و هەستی قوولێ ئینسانییە، و "جودایی" کە سەرچاوەی ئەو دەرەیه، بەم شیوەیهش ناوێشانە کە پێش خوێندنی یەکەم بەیتیش خوێنەر ئامادە دەکات بۆ وەرگرتنی پەيامی دەروونی و نۆستالۆژیای شیعەرە کە. کە دەلێت

چۆن نەنالێ ئەو دلە پر هەستی من؟!

چۆن لە ئەزۆ ببەو دوو دەستی من؟!

چۆن نەنالێ ئەو دلە ئەنگاوتەیه؟!

بەرد لە بەردی بێتەو دەنگی هەیه

چۆن نه سووتی ئه و دلهی کانی خه مه

دوور له گولزاره و غهرقی ماته مه

ژانی ناسۆری جوداییم چیشتهوه

هه رچی خوشم وستهوه جیم هیشتوه

هه لپراوم من له یاری نازهنین

دهرکراوم من له خاکی دلنشین (موکریان، ١٣٩٥: ٢٠٥)

له ناوههروکی شیعره که دا هیمن بهروونی ئه م په یوه ندییهی ناویشان و ناوهروک دهخاته بهرچاو، کاتیک دهلیت: "ژانی ناسۆری جوداییم چیشتهوه، هه رچی خوشم وستهوه جیم هیشتوه، هه لپراوم من له یاری نازهنین، دهرکراوم من له خاکی دلنشین"، ئه مهش ئه وه نیشان ده دات که ناویشانی "نالهی جودایی" نه ک تهزها ناوی شیعره که یه، به لکو کوکردنه وهی تهواوی دۆخی دهروونی شاعیره له یه ک ناویشاندا، و ئه و ناویشانه به خۆیدا هه م هوکار هه م ئه نجامی دهردی شاعیری ئاشکرا دهکات.

د / نوستالژیای دووری له نازیزان

دووری به دهلاله ته جیاوازه کانی (فیراق، دابیران، جیابونه وه، جیهیشتن... هتد) کووتا دیداریکی به ئازاره بو ئه و که سهی به و ئه زموونه تیپه رده ییت، ئینجا ئه و دووریه بو هه ریه کی ییت له خوشه وسته و که س و کارو ئازیزان، ئه و جیگایانهی که پرپوون له دۆست و هاویری و ئازیزان و بوونی خوشه وسته و وه فاکانیان له گه ل نه بوونی ئه وان جیگاکانیش نامین وه کو جیگایه کی ویرانه ده میننه وه، له گه ل هه سته کردن به غه ربی و چه شتنی تامی تالی غه ربه ت دهروونی که سه کان دووچاری بیرکردنه وه ده که ن، ئه و جوړه بیرکردنه وه یه نه چاره سه ره و نه ئامانج، ئه گه رچی له لای نووسه ر و شاعیر ده یته کرده یه کی داهینانی فکری و گوړانه فکریه کان، ئه و سه ختی و چه رمه سه ربیهی مرووف به هووی دووریه وه ده بیینیت یان هه سته پی دهکات تهزها به کو تاییه که ی سهخت و چه رمه سه ر به کووتا دیت. (اسماعیل، ٢٠١٤: ٩١)

هیمن موکریانیه که ژیانیه له ئاواره یی و دوورو لاتیدا به ریکردبوو، له بهر دووری له که س و کار و ئازیزان تووشی خه م و چه سه ره تیکی قوول بووه،

تجليات النوستالجيا الذاتية في شعر هيمن موكرياني

بهجۆرێك كه ئارهزووی دیداری ئهوانه‌ی له دڵدا گه‌وره‌بوو، به‌لام هۆكاری سیاسیی ئهم ده‌رفه‌ته‌ی لێ ئه‌ستانبوو و ده‌ستبه‌رداری له‌ غه‌ریبی و دوورولاتی ئاسان نه‌بوو. ئهم دۆخه‌ ده‌ردناکه‌ی بووه‌ته‌ بنه‌مای دروستبوونی کۆمه‌لێك ده‌قی ئه‌ده‌بی كه‌ هه‌ستی نۆستالۆژیای دووری ئازیزان له‌ناویاندا هه‌لده‌به‌زێت، به‌تایبه‌تی له‌ دیوانی "بارگه‌ی یاران" و "نالهی جودایی" دا كه‌ به‌شیوه‌یه‌کی به‌رچاو ئهم هه‌سته‌ ده‌رده‌خه‌ن. شاعیر له‌به‌ر ئاواره‌یییه‌که‌ی نه‌یتوانیوه‌ به‌شدارێ خۆشی و ناخۆشییه‌کانی که‌س و کاره‌کانی بپێت، و ئهم نه‌توانینه‌ش به‌خۆی هۆی قوولتربوونی ئهو سه‌ره‌ته‌ بووه‌ و ده‌ردێکی بێ چاره‌ی له‌ناو شیعره‌کانیدا به‌جیه‌پشتوو. (محمد، ٢٠٢٤: ١٠٠)

یادی یاران و ولاتم رۆژ و شه‌و

لێی حه‌رام کردم قه‌رار و خورد و خه‌و

چۆن په‌نا بۆ مه‌ی نه‌به‌م ساقی ئه‌دی؟

نابینم خاك و ولات و شاری خۆم!

نابینم ناسیاو و دوست و یار خۆم (موکریان، ١٣٩٥: ٢٠٤)

هێمن موکریان له‌م شیعره‌دا نۆستالۆژیای دووری له‌ ئازیزان و ولات به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت و کاریگه‌ر ده‌خاته‌ به‌رچاو. له‌ به‌یتی یه‌که‌مدا "یادی یاران و ولاتم رۆژ و شه‌و، لێی حه‌رام کردم قه‌رار و خورد و خه‌و"، شاعیر ئه‌وه‌ ئاشکرا ده‌کات كه‌ ئهم بیره‌وه‌ری و خه‌یاڵکردنه‌ی یاران و ولات به‌رده‌وام و ناویر نییه‌، به‌لكو شه‌و و رۆژ له‌گه‌ڵیدا به‌ ته‌نانه‌ت خه‌و و خواردنی لێ ئه‌ستاندوو، ئه‌مه‌ش نیشانه‌ی ئاستی به‌رزێ ئهو ده‌رده‌یه‌ كه‌ شاعیر تێیدا ده‌ژی. به‌یتی دووهم "چۆن په‌نا بۆ مه‌ی نه‌به‌م ساقی ئه‌دی؟" ئه‌وه‌ ده‌رده‌خات كه‌ شاعیر له‌ به‌رامبه‌ر ئهم ده‌رد و ئازاردا چاره‌یه‌کی نییه‌ جگه‌ له‌ په‌نا بردن بۆ مه‌ی، واته‌ مه‌ی ئامرازێکی له‌ناو بردنی ئازاره‌ نه‌ك كه‌ یه‌فخۆشی. له‌ کۆتاییشدا دوو به‌یتی دوا‌یی "نابینم خاك و ولات و شاری خۆم، نابینم ناسیاو و دوست و یار خۆم" گرێكه‌ی شیعره‌که‌یه‌، شاعیر لێره‌دا ده‌ردی سه‌ره‌کیه‌که‌ی به‌ پروونی ده‌خاته‌ سه‌ر زار؛ نه‌دیتنی ولات و یار و ناسیاو. دووباره‌کردنه‌وه‌ی "نابینم" له‌ هه‌ردوو به‌یتدا ته‌کنیکێکی هونه‌ری به‌رجه‌سته‌یه‌ كه‌ هێمن به‌کاری هێناوه‌ تا ئاستی كه‌مبوون و بێه‌شیی شاعیر له‌ هه‌موو

ئەوانەى ژيانى پێوه گرێدراوه، زیاتر بخاته بهرچاو و کاریگەرى له دلى خوێنەر بکات.

له کۆتايدا دهتوانين بلاین هيمن وهک شاعیرێکى نیشتمانیپەرۆهى دورخراوه له زێد و خاکی خوێ، هه‌میشه تارمایی نۆستالۆژیا به‌سه‌ر شیعره‌کانییه‌وه ده‌بینرێت. به‌لام ئه‌وه‌ی گ‌رنگ و جیاوازه ئه‌م هه‌سته نه‌بووه به‌هۆی وشکردنی کانیای بیر و خه‌یالی، به‌لکو بووه به‌خالی به‌هێز و کاریگەر بۆ له‌دایکبوونی چه‌ندین ده‌قی شیعری پ‌ر ئیستاتیکی هونه‌ری به‌نرخ که بۆ هه‌میشه وه‌ک گه‌وه‌هه‌ریکی گ‌رانبه‌ها له دونیای ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا ده‌دره‌وشیته‌وه.

ئه‌نجامه‌کان

یه‌که‌م/ نۆستالۆژیا له‌ شیعری ه‌یمن موکریانیدا ته‌نها هه‌ستیکی ساده‌ی سه‌ره‌ت و بیرکردنه‌وه له‌ رابردوو نییه، به‌لکو دیارده‌یه‌کی ده‌روونی و هونه‌رییه که له‌سه‌ر بنه‌مای بیره‌وه‌ری، دا‌بران، ئاواره‌یی و له‌ده‌ستدانی زێد و ئازیزان دروست بووه.

دووه‌م/ نۆستالۆژیا له‌ ده‌قه‌کانی ه‌یمن دا به‌ سی ئاراسته‌ی سه‌ره‌کی ده‌رده‌که‌وێت: نۆستالۆژیا گ‌ه‌رانه‌وه بۆ منداڵی، گ‌ه‌نجی، و زێد و نیشتمانی. هه‌ر یه‌ک له‌م ئاراستانه له‌رێگه‌ی وینه‌سازی، دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه و په‌یوه‌ستکردنی شوێن به‌ بیره‌وه‌ری، به‌ شیوه‌یه‌کی ده‌رپرینه‌وه‌یی و کاریگەر خراونه‌ته‌روو.

سێیه‌م/ دووری له‌ که‌س و کار و ئازیزان، و هه‌روه‌ها بارودۆخی سیاسی و ئاواره‌یی، بنه‌مای سه‌ره‌کی قوولبوونی ئه‌م هه‌سته بوون له‌ شیعره‌کانی ه‌یمن موکریانیدا. ئه‌م دۆخه نۆستالۆژیا کردووه‌ته ده‌ردێکی به‌رده‌وام، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا بووه‌ته هۆی دروستبوونی ده‌قیکی به‌نرخ و پ‌ر له‌ ئیستاتیکا.

چواره‌م/ نۆستالۆژیا له‌ شیعری ه‌یمن دا هه‌ندیک جار وه‌ک هێزێکی پ‌ژه‌تیف کار ده‌کات؛ واته‌ ده‌یته هۆی خۆداچوونه‌وه، خۆگونجاندن، و هه‌ول‌دان بۆ به‌رده‌وامی ناسنامه له‌ ده‌ورووبه‌ریکی گ‌وراوه‌دا. به‌م پ‌یه، نۆستالۆژیا له‌ ئه‌م شیعراوه‌دا نه‌ک ته‌نها ده‌رده، به‌لکو ئامرازێکی فکری و هونه‌رییه بۆ گه‌یاندنی په‌یامی مرو‌ق‌ایه‌تی و نیشتمانی.

سەرچاوه كان

په‌رتوکی کوردی:

- اسماعیل، فیان عباس (٢٠١٤): نۆستالۆژیا له شیعرى کلاسیکی کوردیدا به نمونهی (نالی- سالم- کوردی)، توێژینه‌وه‌یه‌که پێشکەشی کۆلیژی په‌روه‌رده کراوه له زانکۆی سه‌لاحه‌ددین، به‌شی زمانی کوردی کراوه
- ئەسوه‌د، نه‌وزاد ئەحمەد (٢٠١٥): فه‌ره‌نگی زاراوه‌کانی ئەده‌ب و زانسته مروّفایه‌تییه‌کان، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی غه‌زه‌لنووس، سلێمانی.
- بابایی، مه‌سعود (٢٠٢٤): نۆستالۆژیای داگیرکراوان، زنجیره‌ی بڵاوکراوه‌کانی (Tishk Research paper).
- عه‌بدوللا، پێشپه‌ره‌و (٢٠١٢). ده‌رونشیکاری شیعر، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی حاجی هاشم.
- سه‌عیدی، د.ئازاد (٢٠٠٩)، شیعرى کوردی و هه‌ستی نیشتمانی په‌روه‌ری، چاپخانه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.
- موکریانى، هیمن (سه‌رحه‌م به‌ره‌مه‌ی هیمن، شیعر په‌خشان) ١٣٩٥، سنندج، کردستان.

په‌رتوکی عه‌ره‌بی

- عساف، محمد. (٢٠١٣). الحنين والهوية: دراسة في سيكولوجية الذاكرة العاطفية. دار الفكر العربي.
- حمدان، سامي. (٢٠١٧). الذات والزمن: الحنين بوصفه ظاهرة وجودية. المركز العربي للأبحاث ودراسة السياسات.
- حنفى، سارى (٢٠١١)، هنا و هناك، فلسطين، المؤسس الفلسطينية لدراسة الديمقراطية.
- سه‌رحاوه‌ی ئینگلیزی:
- Boym, S. (2001). The future of nostalgia. Basic Books
- Davis, F. (1979). Yearning for yesterday: A sociology of nostalgia. New York: Free Press.
- Routledge , Clay. / Fiorito ,Taylor A , 2020 ,Is Nostalgia a Past or Future-Oriented Experience? Affective, Behavioral, Social Cognitive, and Neuroscientific Evidence

Wilson, J. (2005). Nostalgia: Sanctuary of meaning. Lewisburg: Bucknell University Press.

نامە ئەکادیمی

- محمد، عزالدین صابر (٢٠٢٤): نۆستالۆژیا لە شیعەرەکانی (پیرەمێرد و دیلان و هیمن)دا، تیزی دکتۆرا، کۆلیژی زمانی زانکۆی سلێمانی، بەشی زمانی کوردی
- حمە سەلح، ساکار اکرم (٢٠٢٥): نۆستالۆژیا لە شیعەرەکانی فەرەیدون بەرزنجیدا، کۆلیژی پەرەردەیی زانکۆی کۆیە، بەشی کوردی.
- عەبدوللا، سۆران مامەند (٢٠١٤)، نۆستالۆژیا لە شیعری هاوچەرخێ کوردیدا، زانکۆی سەلاحەددین، کۆلیژی زمان، بەشی زمانی کوردی.

گۆفاری زانستی

- قادر، کارزان موحسین – ئەحمەد، ریحان رەسول (٢٠٢٥): کۆستی دایاسپۆرا و سۆزی نۆستالۆژیا لە قەسیدەیی خەدیجەیی گولای ماردین ئیبراھیمدا، گۆفاری ئەکادیمی کوردی، ژمارە (٤٩).
- بینابی، سەیوان محمد تاهیر – سەرباز، حەسەن (١٩٧٨): شیوەکانی نۆستالۆژیا لە شیعەرەکانی پیرەمێرد و بەدر شاکر سەیاب دا، پێوهشنامە ادبیات کردی، خولی پێنجەم، ژمارە ٧.
- مەلپەری ئەلیکترۆنی:
- ئەسەد، پەری عومەر (٢٠٢٣): نۆستالۆژیا لەدەقی (لە بۆت دەمەرم هەولێرە ماست)ی کەژال ئەحمەد. [بۆت دەمەرم هەولێرە ماست\)ی کەژال ئەحمەد.](#)
- قادر، ئەفین خەر – وەهاب، هێرو نوری (٢٠٢٥): نۆستالۆژیا لە شیعەرەکانی (رەفیق سابیر) دا، مەلپەری دەنگەکان، لەم لێنکە بەردەستە: [نۆستالۆژیا لە شیعەرەکانی \(رەفیق سابیر\) دا.. نامەکردنی: ئەفین خەر قادر – هێرو نوری وەهاب Denegkan](#) –.
- جمیل، شیتال عبدالعزیز (٢٠٢٦): نۆستالۆژیا وەک میکانیزمیکی بایۆلۆژی بۆ دەربازبوون لە دارمانی دەروونی، لەم لێنکە بەردەستە: [نۆستالۆژیا وەک میکانیزمیکی بایۆلۆژی بۆ دەربازبوون لە دارمانی دەروونی – دەزگای زاری کرمانجی.](#)

Kurdish Books:

-Ismail, Vian Abbas (2014): Nostalgia in Kurdish Classical Poetry for example (Nali-Salem-Kurdi), a research submitted to the College of Education, Salahaddin University, Department of Kurdish Language

-Aswad, Nawzad Ahmad (2015): Dictionary of Terms of Literature and Humanities, First Edition, Ghazalnoos Printing House, Sulaimani.

-Babaei, Massoud (2024): Nostalgia of the Occupied, Tishk Research paper.

-Abdullah, Peshraw (2013). Psychology of Poetry, Erbil, Haji Hashim Printing House.

-Saeedi, D. Azad (2009), Kurdish Poetry and Patriotism, Aras Printing House, Erbil.

-Mukriani, Hemn (all works of Hemn, poetry broadcast), 2016, Sanandaj, Kurdistan.

The Arabic Book

-Asaf, Mohammed. (2013 : .(A Study in the Psychology of Emotional Memory. Dar Al-Fakr Al-Arabi.

-Hamdan, Sami. (2017 .(for the appearance of existence. Arab Center for Policy Research and Studies.

-Hanafi, Sari (2011), Hana and Hanak, Palestine, Palestinian Foundation for Democratic Studies.

English source

- Boym, S. (2001). The future of nostalgia. Basic Books
- Davis, F. (1979). Yearning for yesterday: A sociology of nostalgia. New York: Free Press.
- Routledge , Clay. / Fiorito ,Taylor A , 2020 ,Is Nostalgia a Past or Future-Oriented Experience? Affective, Behavioral, Social Cognitive, and Neuroscientific Evidence
- Wilson, J. (2005). Nostalgia: Sanctuary of meaning. Lewisburg: Bucknell University Press.
- Academic Letters
- - Mohammed, Ezaddin Saber (2024): Nostalgia in the poems of Piramird, Dilan and Hemn, PhD thesis, College of Language, Sulaimani University, Department of Kurdish Language
- - Hama Salih, Sakar Akram (2025): Nostalgia in Faraidoon Barzanji's Poems, College of Education, Koya University, Kurdish Department.
- - Abdullah, Soran Mamend (2014), Nostalgia in Contemporary Kurdish Poetry, Salahaddin University, College of Language, Department of Kurdish Language.
- Scientific Journal
- - Qadir, Karzan Mohsin – Ahmad, Rehan Rasul (2025): Diaspora suffering and nostalgia in the poem of Khadija Gulawi Mardin Ibrahim, Kurdish Academy Journal, No. (49).
- - Binabi, Saywan Mohammed Tahir – Sarbaz, Hassan (1978): Forms of Nostalgia in the Poems of Piramird and Badr Shakir Sayab, Kurdish Literature Research, Volume 5, No.

- Website:
- Asad, Peri Omar (2023): Nostalgia in the text (I'm dying for you Erbil yogurt) by Kejal Ahmad, available at this link: Nostalgia in the text (I'm dying for you Erbil yogurt) by Kejal Ahmad.
- Qadir, Evin Khadr – Wahab, Hiro Nuri (2025): Nostalgia in the poems of Rafiq Sabir, Voices website, available at this link: Nostalgia in the poems of Rafiq Sabir.. Prepared by: Evin Khadr Qadir – Hiro Nuri Wahab – Denegkan.
- Jamil, Shital Abdulaziz (2026): Nostalgia as a biological mechanism to overcome mental collapse, Zari Kurdish website, available at: Nostalgia as a biological mechanism to overcome mental collapse – Zari Kurdish Institute.:

